

37. Ella lilla.

- a. Arw. n:r 68. (A)
- b. ST, Nyl. III, 120. (C)
- c. PO, Nyl. III, 118. (B)

MELODI.
Översikt.

a.

Det bod-de en fru allt sö-der un-der ö. Hon ha--de en
dot-ter som ett Ma-ri - e - frö. Och ro mig ö-ver sjö-ar-ne med å - ror.

Varianter.

b. NI, Strömfors.

Och jung-fru In-ga sa-de till skep - pa-ren sin: Och pumpen nu,
pum - pen nu, el - jes vi för - gås. Vi ro en ö - - ver
sjön och till Å - - land.

c. NI, Pojo.

El-la lil-la satt up-på gå-len och sjöng: I dag skall jag re-sa till min
kä-ra fäs-te-man. I ror mig ö-ver sjön med de å - ror.

- A. »Fröken Adelin», Arw. II, 8. (a)
- B. »Ella lilla», PO, Nyl. III, 118. (c)
- C. »Jungfru Inge», ST, Nyl. III, 120. (b)
- D. »Fru Margreta», TJ, R5, 186, 283.

TEXT.
Översikt.

A.

Uppt. A. I. Arwidsson.

Varianter.

1. Det bodde en fru allt söder under ö,
hon hade en dotter som ett Marie frö.
— och ro mig över sjöarne med åror¹ —
2. Till henne fria fyra, till henne fria fem,
till henne fria konungen av Engeland själv.
3. De spådde henne död medan hon var fästemo,
att hon i grymma vågor skulle få sin död.
4. Och fästeman kung Helleborg han skriver ett brev,
och beder fröken Adelin komma till ön.
5. Fröken Adelin hon gångar till skepparen sin:
»Kära min skeppare, hissa seglen upp!»
6. »Fröken Adelin, I vänten så liten en stund,
det växer en storm mitt på havets grund.»
7. »Och storma nu huru det storma vill,
i dag skall jag se allra kärasten min.»
8. Och när som de kommo allt mitt uppå hav,
det blåste en storm, slog skeppet i kvav.
9. Fröken Adelin hon ropar till skepparen sin:
»Käre min skeppare, kasta ut mitt guldskrin!»
10. Skepparen han kasta hennes röda guldskrin,
att vattnet det stod som vita hermelin.
11. Fröken Adelin hon ropar till skepparen sin:
»Käre min skeppare, kasta ut min gångare grål!»
12. Och skepparen han kasta hennes gångare grå,
att vattnet det slog över guldsadlad häst.
13. Fröken Adelin hon ropar till skepparen sin:
»Käre min skeppare, pumpa vattnet ut!»
14. »Jag haver nu så pumpat, att jag spottar blod,
det hjälper icke mer, i dag skall vi dö.»
15. Fröken Adelin hon ropar till skepparen sin:
»Om någon av eder kunde komma till lands.
16. Så hälsa kung Helleborg så mången god stund,
som liljorna växa i rosendelund.
17. Och hälsa kung Helleborg så mången god natt,
som stjärnorna uppe på himmelen satt.
18. Och hälsa kung Helleborg så mången god dag,
och säg jag håller bröllop i Ålands hav.»
19. Och skepparen han ensam slapp till lands,
han tacka sin Gud, som hjälpte honom fram.
20. Nu möter han kung Helleborg på den bestämde strand:
»Var är nu fröken Adelin, fästemo min?»

¹ Omkvädet sjunges även: Och ro mig över sjöarne till Åland (el. till söder under ön).
Anm. i *Arw.* II, 11.

21. »Fröken Adelin hon hälsa så
mången god stund,
som liljorna växa i rosandelund.

22. Och fröken Adelin hon hälsa så
mången god natt,
som stjärnorna uppe på himmelen satt.

23. Och fröken Adelin hon hälsa så
mången god dag,
hon håller nu bröllop i Ålands hav.»

24. »Och håller hon nu bröllop i
Ålands hav,
så skall det ock bliva min sista dag.»

25. Kung Helleborg han fattar sitt
förgyllande svärd
och slutar sin bana på den jorden här.

26. Då kommer vågen med fröken
Adelins lik,
det fägnar arme båtsman i dess sorgetid.

27. Han begraver dem bägge uti
en grav;
där sova de sött till domedag.

28. Det växte tvenne träd uppå de-
ras grav,
det ena tager det andra i famn.
— och ro mig över sjöarne med åror —

B.

Pojo.

1. Ella lilla satt uppå gålen och sjöng:
»I dag skall jag resa till min kära fäste-
man.»
— I ror mig över sjön med de åror —

2. »Men Ella lilla säg, intet seglar du
i dag,
ty seglar du i dag, så går det i kvav.»

3. Ella lilla sprang till havets strand,
befalte sin själ i Gud Faders milda hand.

4. Och när som de kommo på Ålands
hav,
det blev ett Herrans väder, det börjar
gå i kvav.

5. Ella lilla kastar ut gullkronan så
röd:
»Nu ha vi ingen undanväg, vi måste
alla dö.

6. Om någon av eder skulle komma
i land,
så hälsa kung Gilleborg, min kära fäste-
man.

7. Hälsen kung Gilleborg så mången
god stund,
som sandkorn uti havet och löv uti lund.

8. Hälsen kung Gilleborg så mången
god dag,
att jag dricker mitt bröllop i Ålands hav.»

9. Och skepparen, som låg uti vågen
och sam,
han hade tretton mil till det närmaste
land.

10. Skepparen han går på kung Gil-
leborgs gål,
ute för honom kung Gilleborg står.

11. »Välkommen, välkommen, kära
skeppare till mig!
Hur mår Ella lilla, fästemon min?»

12. »Ella lilla hälsar så mången god
stund,
som sandkorn uti havet och löv uti lund.

13. Ella lilla hälsar så mången god dag,
hon dricker sitt bröllop i Ålands hav.»

14. Kung Gilleborg han går till ha-
vets strand,
där alla skeppsläk plär flyta i land.

15. När han kom till stranden och såg,
då fick han se var Ella lilla låg.

16. Sen tager han henne under sin arm,
och träder med henne till kyrkogården
fram.

17. Med svärdet gräver han graven
djup,
med hatten bär han mulden ut.

18. Han gräver den graven bred och
lång,
där de skulle ha sin spatseregång.

19. Sen lägger han svärdet mot en
rot,
att udden löft hans hjärta emot.
— I ror mig över sjön med de åror —

C.

Strömfors.

1. Och jungfru Inge sade till skep-
paren sin:
»Och pumpen nu, pumpen nu, eljes vi
förgås.»
— vi ro en över sjö och till Åland —

2. »Kära jungfru Inge, vi hava så
gjord,
vi hava nu pumpat att alla spotta blod.»

3. »Och kasten i havet min gångare
grå,
ty här är ej annat än gullsadeln uppå.

4. Och kasten i havet mitt röda gull-
skrin.»
Ja, ovanpå vattnet flöt det röda äl-
medin.

5. »Och kasten i havet min gullkrona
röd,
här hjälper ej annat, här måste vi dö.»

6. Och nio mil var där närmast till
land.
»Så hälsan kung Källeborg, min käresta
för sann.

7. Och hälsan kung Källeborg så
mången god stund,
som liljorna växa i rosendelund.

8. Och hälsan kung Källeborg så mån-
gen god natt,
som stjärnorna äro på himmelen satt.

9. Och hälsan kung Källeborg så
mången god dag,
och sägen att mitt bröllop står på Ålands
hav.»

10. »God dag, god dag, du skeppare
fin!
Hur står det till med jungfru Inge, allra
kärestan min?»

11. »Jungfru Inge låter hälsa er så
mången god stund,
som liljorna växa i rosendelund.

12. Jungfru Inge låter hälsa er så
mången god natt,
som stjärnorna äro på himmelen satt.

13. Jungfru Inge låter hälsa er så
mången god dag,
och säger att hennes bröllop står på
Ålands hav.»

14. Kung Källeborg han svartnade
i synen som en jord,
på tre hela timmar så talte han ej ett ord.
— vi ro en över sjö och till Åland —

D.

Terjärv. Uppt. J. E. Wefvar.

1. Fru Margreta hon gångar sig av och an,
i morgon skall hon resa till sin käraste man.
— de rodde mig över sjön med de årar —
2. »Kära du min syster, du blir ju här i natt,
det blåser upp ett väder, som är förfärligt starkt.
3. Kära du min syster, du blir ju här en stund,
det blåser upp ett väder, som rör dig i grund.»
4. »Blåsa vad det blåsa vill, och blåsa vad det må,
i morgon skall dricka min kära mans skål.»
5. Om dagen lätt fru Margreta skjuta sitt skepp ifrån land,
då glömde hon bort Gud Fader och den Helge And.
6. När fru Margreta har kommit ett stycke ut på sund,
så blåst där upp ett väder, som rörde dem i grund.
7. Ut kastar fru Margreta sin gångare grå,
i vattnet såg hon honom flyta med gullsalen uppå.
8. Ut kastar fru Margreta sin dunbädda blå,
som hon haver vilat så mången god natt uppå.
9. Ut kastar fru Margreta sina barn små,
i vattnet såg hon dem flyta med sitt fagergula hår.
10. Alla de små barnen de räckte upp sin hand:
»Och kära ni vår moder, hjälpen oss i land!»
11. »Nej kära mina barn små, jag ej det förmår,
det står till Gud Fader, om jag själv slipper fram.
12. Kära du styrman, du som vid stäven står,
låt fartyget nu här ej förgås!»
13. »Nej, pumpat har jag vatten, så att jag spottar blod,
men fartyget vill ej mera lyda ror.»
14. Styrmannen han hoppade i vattnet, men ej sank;
fem och femtio mil hade han till det närmaste land.
15. Tredje torsdagskväll kom han nu till land,
— — — — —
16. Herr Källarvalde han satte sig uppå en stock,
det är för sent att vänta den aldrig kommer opp.
— de rodde mig över sjön med de årar —
17. Herr Källarvalde han satte uppå en sten,
det är för sent att vänta den aldrig kommer mer.
— fru Margreta hon vilar hos små barnen sin —